

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 484/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. M. (1)	W dniu 25.06.2018 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził J. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia własnym	

mieniem w postaci 7 złotych bransoletek, 7 złotych pierścionków w tym z szafirami, rubinami i brylantami, 5 złotych obrączek, 6 złotych łańcuszków z krzyżykiem i medalikiem, 29 złotych monet pięciorublowych i dziesięciorublowych, 15 złotych monet dziesięciodolarowych i dwudziestodolarowych, 2 złotych monet dwudziestofrankowych, 4 złotych monet brytyjskich, 3 złotych monet polskich, 4 złotych medali austrowęgierskich o łącznej wartości 132.573 zł, w ten sposób, że po wprowadzeniu pokrzywdzonego w błąd przez osoby podające się za funkcjonariuszy Policji oraz prokuratora, iż prowadzone są czynności służbowe w związku z wykorzystaniem przez przestępców kserokopii dowodu osobistego pokrzywdzonego i koniecznością wykonania zdjęć posiadanych przez pokrzywdzonego wartościowych przedmiotów nakłonili J. G. (1) do przekazania im w/w przedmiotów, które odebrał M. M. (1), a następnie przekazał pozostałym współsprawcom, celem sprzedaży i podziału uzyskanych środków pieniężnych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności

		orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W bliżej nieokreślonym dniu, jednak nie wcześniej niż 24 czerwca 2018 roku dwóch mężczyzn o ustalonej tożsamości spotkało w W. mężczyznę narodowości romskiej. Zamierzał on działając na polecenie osób o nieustalonej tożsamości, nakłonić inne osoby do działania polegającego na wyłudzenia wartościowych przedmiotów od osób starszych po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd. Przedmioty te miały zostać sprzedane, a zyskiem ze sprzedaży mieli podzielić się organizatorzy ww. działania. Wprowadzenie w błąd miało z kolei nastąpić poprzez wywołanie przekonanie, że przekazanie powyższych przedmiotów nastąpi na polecenie funkcjonariuszy publicznych, tj. prokuratora lub funkcjonariuszy Policji, w celu udaremnienia popełnienia bliżej nieokreślonych przestępstw. Podczas rozmowy mężczyzna o narodowości romskiej zaproponował spotkanym mężczyznom wykonanie usługi, zmierzającej do osiągnięcia celu, o którym mowa powyżej. Szczegóły „akcji” miał</p>	Zeznania J. G. (1)	13-14, 21, 98-99; Ujawnione rozprawie – k. 1096	

on z kolei przedstawić w późniejszej rozmowie telefonicznej z jednym z nich. Za jej wykonanie mężczyźni mieli otrzymać pieniądze w bliżej nieokreślonej kwocie. Jak się później okazało, zadaniem jednego z nich („werbownika”) było znalezienie osoby gotowej do odbioru bliżej nieokreślonej przesyłki („kuriera”/”odbieraka”), która miała następnie przekazać przesyłkę ustalonej osobie („logistykowi”). Powyższą rolę pełnić miał drugi z mężczyzn o ustalonej tożsamości. Po znalezieniu „kuriera” „werbownik” poinformować miał o tym osobę wskazaną przez mężczyzn, którzy zaproponowali im zarobek. (...) nakłonił do powyższej czynności M. M. (1), z którym spotkał się w swoim mieszkaniu. W rozmowie z mężczyzną powiedział mu, że w zamian za odbiór bliżej nieokreślonej przesyłki z ustalonego później miejsca i dostarczenia jej do innego, otrzyma on pieniądze („parę stówek”). M. M. (1) domyślił się, że ww. czynność nie będzie zgodna z prawem, ale zgodził się na jej wykonanie. (...) poinformował o tym ustaloną wcześniej osobę, określona przez „logistykę” jako (...). M. M. (1) użył telefonu komórkowego marki H. o numerze (...). Mężczyzna

włożył do telefonu kartę sim z numerem (...), zarejestrowanym przez nieznane osoby na dane E. G., która uprzednio zgubiła swój numer osobisty.

Następnego dnia, tj. 25 czerwca 2018 roku o godz. 11:15 do M. M. (1) zadzwonił mężczyzna użytkujący numer (...), zarejestrowany w Wielkiej Brytanii (nr (...) nieznany), określane przez współpracujące z nim osoby jako (...) lub (...). Przy rozmowie obecny był „werbownik”. Dzwoniący mężczyzna poinformował M. M. (1) o przebiegu czynności, której podjął się wykonać. Miała ona w pierwszej kolejności polegać na jak najszybszym dotarciu pod wskazany później adres. Po znalezieniu się w ww. miejscu M. M. (1) miał zadzwonić do (...). Mężczyzna ten dodał, że po dotarciu pod wskazany przez niego adres M. M. (1) powinien poruszać się w sposób utrudniający ustalenie jego tożsamości m.in. unikając zarejestrowania jego wizerunku przez jakikolwiek system monitoringu, a także obserwacji przez osoby postronne oraz osoby, od której miał odebrać wartościowe przedmioty. Następnie po wpuszczeniu go do osoby zamieszkującej ustalony wcześniej lokal

mieszkalny, M. M. (1) miał poinformować ją, że jest kurierem, który miał odebrać przesyłkę. Po odebraniu koperty z pieniędzmi miał on opuścić mieszkanie. Z treści rozmowy wynikało również, że M. M. (1) przez cały czas powinien mieć włączony i naładowany telefon oraz nigdy nie rozłączać rozmowy z ww. mężczyzną, który w razie potrzeby miał dzwonić do M. M. (1).

W tym samym dniu, tj. w dniu 25 czerwca 2018 roku około godziny 17:00 (...) zadzwonił na numer stacjonarny (...), którego użytkownikiem był J. G. (1). Mężczyzna zamieszkiwał w lokalu nr (...) znajdującym się w budynku przy ul. (...) w W.. Po odebraniu telefonu dzwoniący do niego mężczyzna przedstawił się jako A. D. twierdząc również, że jest funkcjonariuszem (...) Biura (...). Dodał, że jednostka organizacyjna Policji, w której pełni służbę prowadzi postępowanie w sprawie udostępnienia przestępcom kserokopii dowodów osobistych, wskutek czego mieli oni możliwość bezprawnego uzyskania dostępu do rachunków bankowych klientów Banku (...) S.A. Postępowanie przygotowawcze w ww. sprawie nadzorować miał natomiast bliżej

nieokreślony prokurator prokuratury okręgowej. Mężczyzna na potwierdzenie ww. słów wykonał w trakcie rozmowy przekierowanie, a następnie J. G. (1) uzyskał połączenie z osobą, która przedstawiła się jako R. W., dodając że pracuje w prokuraturze znajdującej się w W. przy ul. (...). Ww. osoba powiedziała J. G. (1), że tego samego dnia funkcjonariusze Policji uczestniczą w akcji polegającej na zatrzymaniu nieuczciwych pracowników banku biorących udział w procederze, o którym była mowa powyżej. Następnie ok. godz. 18:00-19:00 osoby o nieustalonej tożsamości siedmiokrotnie dzwoniły na numer telefonu komórkowego J. G. (1) (698 442 318). Osoby te dzwoniły z (...) zarejestrowanych na dane nieustalonych osób na obszarze Wielkiej Brytanii (w obydwu przypadkach nieznane nr (...)). Osoba posługująca się drugim z ww. numerów dzwoniła również do osoby o ustalonej tożsamości, użytkującą nr 781 496 897 (nr (...)) tj. „logistyka”. Po odbyciu ww. rozmowy „logistyk” z kolei kilkakrotnie dzwonił do innej osoby o ustalonej tożsamości tj. „werbownika” użytkującej nr 519 629 233 (nr (...)) Po rozmowie

z osobami użytkującymi telefony zarejestrowane w Wielkiej Brytanii, na polecenie jednej z nich J. G. (1) ok. godz. 19:00 udał się do centrum W. do Hotelu (...), gdzie zgodnie z poleceniem (...) miał stawić się jako świadek w jednym z oddziałów Banku (...) S.A. Kilka minut po ww. rozmowie (19:06:13) mężczyzna dzwoniący z numeru (...) ponownie zadzwonił do M. M. (1) (nr (...)) wydając mu polecenie udania się w okolice Hotelu (...), w którym znajdował się oddział Banku (...) S.A. celem obserwacji J. G. (1). Po dotarciu ww. osoby na miejsce okazało się jednak, że oddział banku jest zamknięty. Wówczas do J. G. (1) ponownie zadzwonił nieustalony mężczyzna użytkujący numer (...). Dzwoniący ponownie podał się za prokuratora i powiedział J. G. (1) żeby wrócił on do domu i oczekiwał na dalsze polecenia. W kolejnej rozmowie pomiędzy ww. mężczyznami „prokurator” (dzwoniący z nr (...) lub (...)) powiedział J. G. (1), że jego mieszkanie jest obserwowane, dlatego powinien on przekazać osobie działającej na polecenie „prokuratora” wszystkie wartościowe przedmioty. Miało to nastąpić w celu wykonania zdjęć ww. osób przez funkcjonariuszy Policji,

którzy następnie mieli zwrócić ww. przedmioty J. G. (1). Zgodnie z poleceniem (...), M. M. (1), który dowiedział się, że J. G. (1) odjechał miał pozostać w ww. miejscu i oczekiwać na kolejną rozmowę. Po ok. godzinie (20:02:34) mężczyzna zadzwonił kolejny raz i powiedział M. M. (1) by udał się on do mieszkania J. G. (1) wskazując, że znajduje się ono przy ulicy (...). O godzinie 20:33 M. M. (1) poinformował ww. osobę tj. (...), że znajduje się w pobliżu ww. miejsca. O godzinie 21:05:17 (...) zadzwonił do J. G. (1), mówić mu żeby wpuścił na klatkę schodową M. M. (1), który przedstawi mu się jako „kurier”. W tym czasie osoba współpracując z (...) zadzwoniła do M. M. (1) udzielając mu wskazówek odnośnie dalszego postępowania. Po wpuszczeniu M. M. (1) na klatkę schodową J. G. (1) chciał zrobić mu zdjęcie, dlatego chciał on opuścić budynek, informując o tym współnika (...). Mężczyzna powiedział jednak, żeby M. M. (1) wrócił na miejsce i powiedział J. G. (1) żeby udał się do mieszkania i odebrał telefon, na który zadzwoni za chwilę „prokurator”. M. M. (1) wrócił na klatkę schodową, J. G. (1) przekazał mu torbę. J. G. (1) chciał zrobić zdjęcie M. M. (1), ale ten nie zgodził się

na powyższe, twierdząc że „akcja jest tajna”

We wnętrzu torby znajdowały się wartościowe przedmioty w postaci 7 złotych bransoletek, 7 złotych pierścionków w tym z szafirami, rubinami i brylantami, 5 złotych obrączek, 6 złotych łańcuszków z krzyżykiem i medalikiem, 29 złotych monet pięciorublowych i dziesięciorublowych, 15 złotych monet dziesięciodolarowych i dwudziestodolarowych, 2 złotych monet dwudziestofrankowych (frank szwajcarski), 4 złotych monet brytyjskich, 3 złotych monet polskich, 4 złotych medali austrowęgierskich. Łączna wartość ww. przedmiotów wyniosła 132.573 zł.

Po opuszczeniu budynku przy ul. (...) M. M. (1) w dalszym ciągu pozostawał w kontakcie z mężczyzną dzwoniącym z telefonu znajdującego się w Wielkiej Brytanii. Na jego polecenie M. M. (1) miał wsiąść do taksówki, co zdaniem „zlecającego” miało opóźnić ewentualny pościg Policji („zamów sobie taksówkę, skitraj się dobrze, żeby nie było cię widać, do pół godziny musisz być już gdzieś daleko, bo ten będzie dzwonił na psy, jak przetrzymam jeszcze rozumiesz cały czas”). W tym czasie druga

z osób o nieustalonej tożsamości miała dzwonić do J. G. (1) w celu opóźnienia ewentualnego pościgu Policji. M. M. (1) udając się w kierunku miejsca, w którym miał przekazać torbę z przedmiotami stanowiącymi własność ww. osoby wsiadł do pociągu metra, którym pojechał na stację Dworzec G.. Wcześniej skontaktował się telefonicznie z jednym z mężczyzn o ustalonej tożsamości („werbownik”), który zamówił mu taksówkę mającą oczekiwać na M. M. (1) w pobliżu stacji metra. Kierowca pojazdu zawiózł M. M. (1) na ulicę (...). Na miejscu czekał na niego „logistik”. Mężczyzna ten odebrał od M. M. (1) reklamówkę z przedmiotami stanowiącymi własność J. G. (1). Następnie zostały one przewiezione do mieszkania nr (...) znajdującego się w budynku przy ul. (...) w W.. Po uzyskaniu informacji, że M. M. (1) udał się na miejsce przekazania torby (g. 21:59) mężczyzna o nieustalonej tożsamości zadzwonił do J. G. (1) ponownie przedstawiając się jako prokurator i informując go, że przyjedzie do jego mieszkanie za 16 minut. Po upływie tego czasu ww. ani żadna inna osoba nie dokonała powyższej czynności i w żaden inny

sposób nie skontaktowała się z J. G. (1). Mężczyzna zorientował się wówczas, że został oszukany, w związku z powyższym udał się do najbliższej jednostki Policji w celu złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Funkcjonariusze Policji przystąpili do czynności mających na celu ustalenie tożsamości oraz zatrzymania sprawców zdarzenia. Następnego dnia tj. 26 czerwca 2018 roku dokonali oni zatrzymania M. M. (1) oraz dwóch osób o ustalonej tożsamości, którzy ich zdaniem współdziałali z nim. W mieszkaniu, w którym przebywał M. M. (1) funkcjonariusze zabezpieczyli telefon marki H., który użytkował mężczyzna. Ponadto w mieszkaniu innej ustalonej osoby znaleźli oni przedmioty, które następnie J. G. (1) rozpoznał jako stanowiące jego własność.

M. M. (1) ma 31 lat. Jest rozwiedzionym ojcem dwójki małoletnich dzieci pozostających na jego utrzymaniu. M. M. (1) posiada wykształcenie gimnazjalne. Obecnie pracuje dorywczo w charakterze pracownika budowlanego osiągając z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 2500 (dwóch i pół tysiąca) złotych miesięcznie. M. M. (1) był wielokrotnie karany w tym

<p>również za przestępstwa przeciwko mieniu.</p> <p>Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 11 stycznia 2010 roku (sprawa o sygn. III K 317/09) M. M. (1) został skazany na karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności łączącą wymierzone wobec niego jednostkowe kary pozbawienia wolności za występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. (jednego roku) oraz z art. 288 § 1 k.k. (sześciu miesięcy). Sąd warunkowo zawiesił wykonanie ww. kary, jednak później zarządził jej wykonanie. W dniu 30 grudnia 2015 roku po odbyciu połowy kary łącznej M. M. (1) został warunkowo zwolniony z jej odbywania.</p>			
<p>Wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1)</p>	<p>846-848a, 894, (...) - (...), ujawnione na rozprawie – k. 1084</p>		
<p>Zeznania świadka T. O.</p>	<p>(...) - (...), ujawnione na rozprawie – k. 1096</p>		
<p>Zeznania świadka M. K. (1)</p>	<p>(...) - (...), (...) - (...) ujawnione na rozprawie - (...)</p>		
<p>Zeznania D. K.</p>	<p>985-987, ujawnione na rozprawie - (...)</p>		

Zeznania K. R. (1)	69-71, ujawnione na rozprawie - (...)	
Zeznania S. M. (1)	66, ujawniona na rozprawie - (...)	
Dowody nieosobowe	Nr karty	
1) Analiza kryminalna połączeń telefonicznych pomiędzy oskarżonym, a ustalonymi oraz nieustalonymi osobami współdziałającymi z nim w popełnieniu zarzucanego mu czynu	110-125	
2) Notatka analityczna	547-548	
3) Sprawozdanie z przeprowadzonej analizy kryminalnej	851-882	
4) Zestawienie numerów	482	
5) Informacja dotycząca danych osobowych wskazanych numerów telefonicznych	351-351	
6) Protokoły przeszukania mieszkań zajmowanych przez T. O.	45-48	
7) Protokół przeszukania mieszkania zajmowanego przez M. K. (1)	49-54	

<p>8) Dokumentacja fotograficzna dostarczona przez pokrzywdzonego;</p> <p>Rachunek dostarczony przez pokrzywdzonego</p>	<p>15-17; 22</p>	
<p>9) Wykazy połączeń dla numeru 514 375 945 użytkowanego przez M. M. (1);</p> <p><u>Informacja</u> dotycząca numeru 514 375 945 użytkowanego przez M. M. (1);</p> <p><u>Informacja</u> dotycząca danych osobowych użytkowników wskazanych numerów telefonicznych</p> <p>10) (...) kontroli operacyjnych o kryptonimach: „Z-XIX-1- (...)” „Z-XIX-1- (...)” i Z-XIX-1-KRZYKACZ-2</p>	<p>398-400, 401-449;</p> <p>463-469</p> <p>549-553, 659-672, 680-691</p>	
<p>11) Protokół zatrzymania oskarżonego, stwierdzenie tożsamości oskarżonego</p>	<p>24, 26</p>	
<p>12) Protokół oględzin rzeczy ujawnionych u jednej z osób o ustalonej tożsamości</p>	<p>73-97</p>	
<p>13) Odpisy wyroków dotyczących M. M. (1); dane o karalności</p>	<p>319-320, 322, 324, 326-327, 332-333, 335-337a, 885-886; 344-345, (...)</p>	
<p>14) Opinia biegłego z zakresu jubilerstwa</p>	<p>600-606</p>	

Protokoły przeszukań osób o ustalonej tożsamości	34-38, 42-44	
Protokoły zatrzymań osób o ustalonej tożsamości	30-32, 39-40	
Protokoły przeszukania mieszkań M. M. (1)	60-61, 63-65	
Protokoły przeszukania samochodów marki M. (...) oraz A. (...)	55-56, 58-59	
Wykazy połączeń telefonicznych osób o ustalonej tożsamości	204-286, 240-286, 353-371, 373-380, 395-397, 398-400, 450-454a,	
Wykazy połączeń dla numerów J. G. (1)	624-656	
Wykazy połączeń telefonicznych osób o nieustalonej tożsamości	725-743, 779-785, 786-791	
Informacja dotycząca numerów współpracujących z nr (...)	372	
Informacje dotyczące aktywności kart telefonicznych ujawnionych u oskarżonego oraz osoby o ustalonej tożsamości	459	
Informacje dotyczące rachunków bankowych oskarżonego	297, 315-317	

Protokoły oględzin kar sim oraz telefonów	944-945, 947-948, 949-951, 989-991, 992-996, 997-998		
Opinia biegłego z zakresu jubilerstwa	600-606		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. M. (1)	Czyn opisany w akcie oskarżenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Twierdzenia oskarżonego, który nie przyznał się on do zarzucanego mu czynu, twierdząc że przebywał wówczas w innym miejscu, tj. w S..	Częściowo wyjaśnienia M. M. (1), częściowo zeznania M. K. (1)	130-131; 144, 911	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania J. G. (2)-rowskiego	Pokrzywdzony jako osoba obca dla oskarżonego nie był zainteresowany zeznawaniem na jego niekorzyść. Ponadto	

		<p>złożone przez świadka zeznania zgodne są z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, w tym wyjaśnieniami M. M. (2) przyznającego się do winy, zeznaniami T. O., M. K. (1) i D. K., a także dowodami nieosobowymi, a zwłaszcza informacjami ustalonymi na podstawie analizy kryminalnej dotyczącej połączeń telefonicznych, wykazów połączeń, informacji dotyczącymi numerów telefonicznych kart sim oraz aktywności ww. kart, ujawnionych u oskarżonego oraz współdziałających z nim osób, a także protokołem przeszukania i zatrzymania rzeczy znajdujących się w mieszkaniu jednej z nich.</p>	
<p>Wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1)-kiego, przyznającego się do winy.</p>	<p>Wyjaśnienia były szczegółowe i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że oskarżony miałby jakikolwiek interes w opisanu szczegółów zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Oskarżony wyjaśnił jak doszło do tego, że zgodził się na propozycję mężczyzny o ustalonej tożsamości, proponującego mu odbiór „przesyłki”, a odnosząc się do sesji z kontroli operacyjnego rozpoznał na nagraniach swój głos, wskazując również</p>		

	<p>do czego odnosiły się użyte przez niego sformułowania. Oprócz zeznań T. O., M. K. (1) i D. K. na sprawstwo oskarżonego wskazywały dowody w postaci analizy kryminalnej, wykazu połączeń telefonicznych czy też materiałów kontroli operacyjnych. Nie mniej istotny jest fakt, że pokrzywdzony rozpoznał oskarżonego jako osobę, której przekazał torbę z wartościowymi przedmiotami w dniu zdarzenia.</p>	
Zeznania T. O.	<p>Zeznania świadka zgodne były z wyjaśnieniami oskarżonego. T. O. podobnie jak oskarżony szczegółowo opisał okoliczności czynu zarzucanego M. M. (1). Są one zatem zgodne również z materiałem dowodowym wskazującym na sprawstwo oskarżonego. Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek okoliczności mogących wskazywać na interes świadka w uznaniu oskarżonego za winnego .</p>	
Zeznania M. K. (1)	<p>Podobnie jak w przypadku T. O., zeznania świadka pozostawały zgodne ze szczegółowymi wyjaśnieniami oskarżonego. Świadek był osobą obcą dla oskarżonego. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że zainteresowany był zeznawaniem na jego niekorzyść. Ponadto</p>	

	<p>złożone przez niego zeznania znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny.</p>	
<p>Zeznania D. K.</p>	<p>Złożone przez świadka zeznania odnosiły się do materiałów kontroli operacyjnej w postaci nagrań rozmów. Świadek nie znał M. M. (1) nie był zatem w stanie stwierdzić, że jest on jedną z osób, której głos zarejestrowano na nagraniu. Niemniej jednak w oparciu o treść jego zeznań możliwe było stwierdzenie, że jedną z osób wydających mu polecenia jest mężczyzna, który poszukiwany jest w związku z „oszustwami na policjanta”, współpracujący z oskarżonym w popełnieniu zarzucanego mu czynu.</p>	
<p>Zeznania K. R. (1)</p>	<p>Świadek nie miała powodu by zeznawać na niekorzyść oskarżonego. Ponadto jej zeznania były tylko częściowe przydatne, wynikało z nich, że w chwili zdarzenia nie przebywał on w mieszkaniu jej partnera, co nie stanowi bezpośredniego dowodu na jego sprawstwo.</p>	
<p>Zeznania S. M. (2)-kiego</p>	<p>S. M. (1) zeznał, że w dniu zdarzenia oskarżony nie przebywał w miejscu zameldowania tj. w S.. Świadek jako osoba</p>	

	najbliższa dla oskarżonego (ojciec) nie miał powodu by zeznawać na jego niekorzyść. Z powyższych względów Sąd uznał jego zeznania za wiarygodne.	
	Analiza kryminalna połączeń telefonicznych pomiędzy oskarżonym, a ustalonymi oraz nieustalonymi osobami współ-działającymi z nim w popełnieniu zarzucanego mu czynu	Dokonana przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie oraz uprawnienia do tego rodzaju czynności – funkcjonariuszy Wydziału do Zwalczenia Zorganizowanej Przestępczości Kryminalnej (...) Biura (...). Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała wynikających z niej ustaleń.
Notatka analityczna	Sporządzona przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie oraz uprawnienia do tego rodzaju czynności – funkcjonariuszy Wydziału do Zwalczenia Zorganizowanej Przestępczości Kryminalnej (...) Biura (...). Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała wynikających z niej ustaleń.	
Sprawozdanie z przeprowadzonej analizy kryminalnej	Dokument sporządzony przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie oraz uprawnienia do tego rodzaju czynności – funkcjonariuszy Wydziału do Zwalczenia Zorganizowanej	

	<p>Przestępczości Kryminalnej (...) Biura (...). Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała wynikających z niego ustaleń.</p>	
Zestawienie numerów	<p>Dokument sporządzony przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie oraz uprawnienia do tego rodzaju czynności – pracowników (...) Sp. z o.o. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała wynikających z niego ustaleń.</p>	
(...) kontroli operacyjnych o kryptonimach: „Z-XIX-1- (...)”, „Z-XIX-1- (...)” i „Z-XIX-1-KRZYKACZ-2”	<p>Sporządzone przez upoważnionych funkcjonariuszy Policji, upoważnionych do tego rodzaju czynności, dysponujących odpowiednią wiedzą i doświadczeniem. Odtworzenie treści rozmów umożliwiło dokonanie dalszych czynności dowodowych m. in. w postaci zapoznanie z ich treścią zeznań świadków będących w stanie wskazać dane osobowe osób uczestniczących w rozmowach. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ustaleń zawartych w ww. materiałach.</p>	
Protokoły przeszukania mieszkań zajmowanych	<p>Sporządzone przez upoważnionych funkcjonariuszy Policji,</p>	

<p>przez T. O. i M. K. (1) – pkt. 8 i 9</p>	<p>upoważnionych do tego rodzaju czynności, dysponujących odpowiednią wiedzą i doświadczeniem. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ustaleń wynikających ze sprawozdania.</p>	
<p>Wykazy połączeń dla numeru 514 375 945 użytkowanego przez M. M. (1);</p> <p>Informacja dotycząca numeru 514 375 945 użytkowanego przez M. M. (1);</p> <p>Informacja dotycząca danych osobowych użytkowników wskazanych numerów telefonicznych</p> <p>pkt. 13-14, 5</p>	<p>Sporządzone w oparciu o czynności funkcjonariuszy Policji we współpracy z pracownikami operatorów sieci telekomunikacyjnych. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała prawdziwości informacji wynikających z ww. dokumentów.</p>	
<p>Dokumentacja fotograficzna dostarczona przez pokrzywdzonego;</p> <p>Rachunek dostarczony przez pokrzywdzonego</p>	<p>Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała rzetelności i autentyczności zdjęć załączonych przez J. G. (1) oraz prawdziwości informacji zawartych w treści drugiego z ww. dokumentów.</p>	
<p>Protokół oględzin rzeczy ujawnionych u jednej z osób o ustalonej tożsamości</p>	<p>Dokument sporządzony przez właściwych funkcjonariuszy publicznych w sposób wskazany w treści odpowiednich przepisów, nie kwestionowany przez strony postępowania.</p>	

Protokół zatrzymania oskarżonego, stwierdzenie tożsamości oskarżonego,	Dokumenty sporządzone przez właściwych funkcjonariuszy publicznych w sposób wskazany w treści odpowiednich przepisów, nie kwestionowane przez strony postępowania.		
Odpisy wyroków dotyczących M. M. (1); dane o karalności	Dokumenty sporządzone przez właściwych funkcjonariuszy publicznych w sposób wskazany w treści odpowiednich przepisów, nie kwestionowane przez strony postępowania.		
Opinia biegłego z zakresu jubilerstwa	Jasna i pełna. Strony nie kwestionowały wynikających z niej wniosków.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1), w których zaprzeczał, że był obecny na miejscu popełnienia zarzucanego mu czynu, w chwili jego popełnienia.	Wyjaśnienia oskarżonego sprzeczne były z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, w tym również z dalszymi wyjaśnieniami złożonymi przez samego M. M. (1). Oskarżony twierdził, że w dniu zdarzenia przebywał w mieszkaniu	

znajomego, znajdującego się na B., a następnie udał się autobusem do miejsca zamieszkania, tj. do miejscowości S.. W pierwszej kolejności należy dodać, że znajomi oskarżonego przebywający w ww. mieszkaniu nie potwierdzili jego wersji zdarzeń. T. O. nie wspominał o tym, by oskarżony przebywał wówczas w jego mieszkaniu. Również partnerka ww. osoby, K. R. (1) zeznała, że M. M. (1) wprawdzie przebywał w ww. mieszkaniu, jednak pojawił się tam dopiero w dniu 26 czerwca 2018 roku ok. godz. 08:00, tj. po upływie kilkunastu godzin od dnia zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Ponadto ojciec oskarżonego, S. M. (1) zeznał, że w dniu zdarzenia M. M. (1) nie przebywał w jego mieszkaniu znajdującym się w S.. Dodać należy, że pokrzywdzony J. G. (1) rozpoznał oskarżonego jako osobę, której przekazał torbę z wartościowymi przedmiotami. Z analizy kryminalnej połączeń telefonicznych wynika natomiast, że w czasie zdarzenia telefon użytkowany przez oskarżonego logował się w pobliżu miejsca zamieszkania J. G. (1). Nie bez znaczenia jest również fakt, że w późniejszych wyjaśnieniach oskarżony

		<p>przyznając się do winy szczegółowo opisał okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu. Również T. O. zeznał, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, dość szczegółowo opisując rolę jaką odegrał on w jego popełnieniu. W podobny sposób zeznał M. K. (1). Wprawdzie początkowo (k. 146, 911) drugi z ww. świadków zdecydowanie zaprzeczył by oskarżony popełnił zarzucany mu czyn, niemniej jednak wyjaśniając kolejny raz (k. 1017, 1042) zmienił zdanie ujawniając szczegóły zachowania oskarżonego jednoznacznie wskazujące na jego winę</p> <p>Z powyższych względów Sąd uznał ww. wyjaśnienia M. M. (1) za pozbawione przymiotu wiarygodności.</p>	
	<p>Zeznania M. K. (1)</p>	<p>Świadek początkowo twierdził, że oskarżony nie dopuścił się zarzucanego mu czynu. Niemniej jednak zeznania te ograniczały się wyłącznie do kwestionowania sprawstwa M. M. (1). Ponadto zeznając kolejny raz świadek wskazał, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, opisując częściowo jego zachowanie. Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz okoliczności wynikające z pozostałego materiału dowodowego Sąd uznał pierwsze z zeznań M. K. (1)</p>	

		za pozbawione przymiotu wiarygodności.	
	Zeznania K. L., M. K. (2), P. W.-kiewicz, E. G. i K. B.	Świadkowie nie mieli wiedzy na temat zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Ich zeznania dotyczyły okoliczności nie mających związku lub luźno powiązanych z przedmiotem niniejszego postępowania i jako takie nie mogły mieć znaczenia dla ustalenia kwestii odpowiedzialności oskarżonego. Z powyższych względów nie były one podstawą ustaleń faktycznych.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	M. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialności karnej z art. 286 § 1 k.k. podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za			

pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Zachowanie M. M. (1) wypełniło znamiona ww. występku. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że oskarżony popełniając zarzucany mu czyn działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym oskarżony wskazał, że współdziałająca z nim osoba powiedziała mu, że za odbiór przesyłki, tj. torby zawierającej przedmioty należące do J. G. (1), otrzyma „parę stówek” (k. 847). Również z zeznań M. K. (1) (k. 1042) odnoszących się do nagrania rozmowy telefonicznej wynika, że użyte w rozmowie z M. M. (1) sformułowanie „dziś będzie na chlebek” oznacza, że otrzyma on pieniądze za przekazanie bliżej nieustalonej osobie reklamówki, zawierającej wartościowe przedmioty stanowiące własność pokrzywdzonego.

Oskarżony kwestionował powyższe okoliczności jedynie w czasie składania pierwszych wyjaśnień (k. 129-132), kiedy w ogóle nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Mając jednak na uwadze, że w ocenie Sądu nie były one

wiarygodne, stwierdzić należy, że M. M. (1) działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Dodać należy, że oskarżony działał wspólnie i porozumieniu z osobami, którym towarzyszył ww. cel. Ze zgromadzonego materiału dowodowego w postaci m. in. materiałów kontroli operacyjnej (k. 549-553) wynika, że przedmioty przekazane oskarżonemu przez pokrzywdzonego w następstwie wprowadzenia drugiej z ww. osób w błąd miały zostać sprzedane przez osoby współdziałające z M. M. (1) w popełnieniu zarzucanego mu czynu.

Za współsprawstwo odpowiada ten, kto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wykonuje czyn zabroniony. Każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego (wspólnie i w porozumieniu) przestępstwa, a więc także i w tej części, w jakiej znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego ze współsprawców (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2006 roku, V KK 391/05). Wspólność działania przejawia się w tym, że sprawcy czynu dopuszczają się go razem, niejako wspólnymi siłami. Punktem wyjścia do oceny prawnej takiego przestępstwa, nie są

działania poszczególnych oskarżonych, ale łączne działanie sprawców (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 listopada 2015 roku, II AKa 321/15, Komentarz do art. 18 k.k. red. Grześkowiak)

Ustalenia dotyczące działania oskarżonego w sposób opisany powyżej wynikają nie tylko z wyjaśnień M. M. (1), który wskazał personalia osób, co do których udziału w ww. sprawie toczą się odrębne postępowania (k. 846-847), ale również z zeznań innych osób (k. 146, 1007, 1018, 1039, 1044) i dowodów nieosobowych w postaci analizy kryminalnych połączeń telefonicznych, jak również materiałów z kontroli operacyjnej w postaci nagrań rozmów. Z ww. materiału dowodowego wynika, że po otrzymaniu od nieustalonej osoby propozycji oszustwa jedna z osób współdziałających z M. M. (1) (osoba o ustalonej tożsamości, „logistyk”) zgodziła się na nią i zgodnie z poleceniem tej osoby zadeklarowała, że znajdzie osobę chętną do współpracy. Jej udział miał sprowadzać się do odebrania paczki zawierającej pieniądze lub wartościowe przedmioty od wskazanej osoby.

Oskarżony pełnił rolę „kuriera” lub „odbieraka”

ściśle współpracując również z osobami o ustalonej tożsamości pełniące role „werbownika” oraz „logistyka”. Z ostatnią z ww. osób nawiązały kontakt osoby użytkujące ww. numery telefonów, natomiast „werbownik” był osobą, która zaproponowała oskarżonemu udział w popełnieniu przestępstwa. Następnie przekazał ww. informację kolejnej ustalonej osobie („werbownik”), która zaproponowała M. M. (1) odbiór ww. przedmiotu i przekazanie go wskazanej osobie, obiecując w zamian za powyższe korzyść majątkową („parę stówek”). Oskarżony twierdził, że wiedział iż ww. zachowanie będzie sprzeczne z prawem. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika ponadto, że M. M. (1) współdziałał również z nieustalonymi osobami. Z analizy kryminalnej wynika także, iż „werbownik” i „logistik” w dniu popełnienia czynu kilkanaście razy kontaktowali się telefonicznie.

Z dowodów, o których mowa powyżej wynika, że w dniu 25 czerwca 2018 roku do M. M. (1) zadzwonił mężczyzna o nieustalonej tożsamości, dzwoniący z numeru (...) (nr (...) nieznany). W oparciu o ww.

dowody możliwe jest stwierdzenie, że część z osób uczestniczących w procedurze określało ją pseudonimem (...) lub (...). Po nawiązaniu połączenia mężczyzna ten powiedział oskarżonemu by pozostawał z nim w kontakcie telefonicznym, a jego zadanie będzie polegało na odebraniu pod wskazanej przez ww. osoby koperty z pieniędzmi, a następnie przewiezieniu jej w inne miejsce. Tego samego dnia jeszcze kilkakrotnie dzwonił do M. M. (1), wskazując mu miejsca, w które powinien się udać i co ma powiedzieć pokrzywdzonemu, który miał przekazać mu przesyłkę. Dzwonił on do oskarżonego również wówczas, gdy znajdował się on w pobliżu banku, do którego przyjechał J. G. (1), następnie w kolejnych rozmowach tłumaczył mu w jaki sposób ma dotrzeć do miejsca zamieszkania ww. osoby. Miało to miejsce również w chwili, w której oskarżony zadzwonił na numer domofonu pokrzywdzonego. Mężczyzna wówczas zwrócił się do J. G. (1), żeby ten otworzył drzwi oskarżonemu. W tym samym czasie na komórkowy telefon pokrzywdzonego zadzwoniła inna nieustalona osoba użytkująca nr (...) (nr (...)) nieznaną. Kiedy oskarżony odebrał

od pokrzywdzonego torbę zawierającą wartościowe przedmioty jedna z osób użytkujących ww. numery (...) i (...) w rozmowie z J. G. (1) mówiła mu, że jest prokuratorem i kontroluje przebieg „akcji”, natomiast kolejna w rozmowie z oskarżonym zapewniała go, że „prokurator” będzie rozmawiać z pokrzywdzonym, do czasu gdy M. M. (1) odjedzie na „bezpieczną” odległość. W kolejnych rozmowach z oskarżonym osoba dzwoniąca z nr (...) upewniała się czy opuścił on okolice miejsca zamieszkania pokrzywdzonego i udzielała mu dalszych instrukcji (polecenie udania się we wskazane wcześniej miejsce taksówką, po uprzednim zamówieniu jej będąc niezauważalnym dla innych osób). Ponadto jedna z osób dzwoniących z „brytyjskich” telefonów o nieustalonym nr (...) pozostawała w kontakcie z „werbownikiem” i „logistyką”. Powyższe osoby kontaktowały się natomiast ze sobą w sprawach bezpośrednio dotyczących udziału M. M. (1) w popełnieniu zarzucanego mu czynu. Z treści rozmów pomiędzy ww. osobami (k. 549-553) wynika, że omawiały one kwestię opłacenia oskarżonemu kosztów związanych z wykonywanym zadaniem

(wręczenie pieniędzy na taksówkę, którą miał on pierwotnie dojechać na miejsce popełnienia czynu, zamówienie taksówki powrotnej). Ponadto omawiali również kwestię przekazania przedmiotów, które oskarżony otrzymał od pokrzywdzonego, w tym miejsce ww. czynności. Z informacji uzyskanych na podstawie analizy kryminalnej wynika, że telefon użytkowany przez M. M. (1) logował się nie tylko na stacjach bazowych (...) w bliskiej odległości od miejsca zamieszkania pokrzywdzonego (k. 112), ale również położonych w pobliżu hotelu (...) (k. 111v), tj. miejsca, w którym znajdował się oddział Banku (...) S.A., do którego udał się pokrzywdzony, a następnie oskarżony. Obydwie z ww. osób działały wówczas na polecenie osoby dzwoniącej z numeru (...).

M. M. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z ww. osobami wprowadził J. G. (1) w błąd poprzez podanie się za funkcjonariuszy Policji oraz prokuratora i poinformowanie pokrzywdzonego o wynikającej z prowadzonej przez ww. osoby akcji konieczności przekazania im wartościowych przedmiotów. Początkowo pokrzywdzony miał stawić się w oddziale banku (...) S.A. jako świadek.

Powyższe osoby miały wykonywać czynności polegające na zatrzymaniu pracowników Banku (...) S.A, które miały dopuścić się przestępstwa polegającego na uzyskaniu bezprawnego dostępu na konta klientów banku i pobraniu znajdujących się na nich środków finansowych. Popelnieniem czynu kierowały osoby o nieustalonej tożsamości. Jedna z nich w rozmowie z pokrzywdzonym podawała się za funkcjonariusza Policji, a kolejna za prokuratora. Powyższe osoby podały J. G. (1) nazwiska mające przekonać go do prawdziwości powyższych informacji. Pierwszą z osób dzwoniących do pokrzywdzonego był mężczyzna podający się za funkcjonariusza Policji, który następnie w trakcie rozmowy z ww. wykonał przekierowanie do osoby, która przedstawiła się jako prokurator Robert Wiśnia. Następnie przekazała ona pokrzywdzonemu informację o konieczności stawienia się w jednostce Banku (...) S.A. w pobliżu Hotelu (...). Kiedy mężczyzna udał się w ww. miejsce, okazało się że placówka jest zamknięta. Zgodnie z otrzymanym poleceniem J. G. (1) miał oczekiwać w mieszkaniu na mężczyznę, który po przedstawieniu się jako kurier miał zabrać uprzednio spakowane

przez niego wartościowe przedmioty.

Funkcjonariusze Policji mieli wykonać zdjęcia tych przedmiotów, a następnie zwrócić je pokrzywdzonemu. Jako uzasadnienie ww. czynności „prokurator” powiedział J. G. (1), że jego mieszkanie jest obserwowane przez przestępców. Jak wskazano powyżej akcją kierowały bliżej nieustalone osoby użytkujące numery telefonów, m. in. (...) i (...) zarejestrowane na obszarze Wielkiej Brytanii. Zadaniem działającego wspólnie i w porozumieniu z nimi M. M. (1) było dotarcie na klatkę schodową bloku, w której znajdowało się mieszkanie J. G. (1). Następnie oskarżony miał zadzwonić domofonem na numer ww. lokalu i powiedzieć mężczyźnie, że jest kurierem i odebrać uprzednio przygotowaną torbę z zawartością przedmiotów. W tym czasie M. M. (1) pozostawał w kontakcie telefonicznym z osobą podającą się za funkcjonariusza Policji, natomiast druga z osób rozmawiała z J. G. (1) wydając mu polecenie otworzenia drzwi oskarżonemu. Po odebraniu od pokrzywdzonego reklamówki z wartościowymi przedmiotami, M. M. (1)

udał się do ustalonego wcześniej miejsca (ul. (...)), gdzie przekazał ww. przedmioty osobie o ustalonej tożsamości. Oskarżony miał otrzymać wynagrodzenie za wykonanie powyższej czynności, jednak już następnego dnia został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji.

Zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona działania wspólnie i w porozumieniu z osobami, o których mowa powyżej. M. M. (1) pozostawał w stałym kontakcie telefonicznym z osobami, o których była mowa powyżej, ściśle wykonując polecenia jednej z nich. Odbiór rzeczy przygotowanych przez J. G. (1) działającego na polecenie „prokuratora” był warunkiem wejścia w ich posiadanie przez nieustalone do tej pory osoby działające na „zlecenie” osób użytkujących numery (...), zarejestrowane na obszarze Wielkiej Brytanii. Ponadto kilkakrotnie w ww. dniu doszło do kontaktów telefonicznych pomiędzy jedną z osób użytkujących „brytyjskie” numery telefonów, a „werbownikiem”. Jak wynika z powyższego zachowanie oskarżonego polegało na ścisłej współpracy z ww. osobami. Swoim działaniem polegającym na odbiorze

wartościowych rzeczy stanowiących własność pokrzywdzonego, a następnie przekazaniu ich „logistykowi” umożliwił on realizację znamion występkę z art. 286 § 1 k.k. polegającego na doprowadzeniu pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, po uprzednim wprowadzeniu go w błąd iż działanie to stanowi element wspólnego przedsięwzięcia podjętego z inicjatywy Policji i prokuratora.

Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z ww. osobami doprowadził J. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci 7 złotych bransoletek, 7 złotych pierścionków w tym z szafirami, rubinami i brylantami, 5 złotych obrączek, 6 złotych łańcuszków z krzyżykiem i medalikiem, 29 złotych monet pięciorublowych i dziesięciorublowych, 15 złotych monet dziesięciodolarowych i dwudziestodolarowych, 2 złotych monet dwudziestofrankowych, 4 złotych monet brytyjskich, 3 złotych monet polskich, 4 złotych medali austrowęgierskich. Łączna wartość ww. przedmiotów wyniosła 132.573 zł.

Odzyskanie ww. przedmiotów możliwe wyłącznie z uwagi na czynności funkcjonariuszy Policji. Oskarżony i współdziałające z nim osoby działały w sposób utrudniający J. G. (1) nawiązanie z nimi kontaktu telefonicznego, a tym bardziej ustalenia ich danych personalnych. Należy zauważyć, że pokrzywdzony nie miał możliwości nawiązania kontaktu telefonicznego z rzekomym prokuratorem i funkcjonariuszem Policji. Kontakt ten nawiązywały wyłącznie ww. osoby.

Jak wskazano powyżej do popełnienia występku z art. 286 § 1 k.k. na szkodę pokrzywdzonego nie doszłoby gdyby oskarżony nie wykonał polecenia współdziałających nim osób. Mając na uwadze, że zachowanie ww. osób polegało na doprowadzeniu J. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci mienia w kwocie 132.573 zł, które ww. osoby zamierzały sprzedać, Sąd uznał M. M. (1) za winnego popełnienia przestępstwa oszustwa na szkodę J. G. (1).

Należy mieć na uwadze, że M. M. (1) oskarżony został o popełnienie ww. czynu w warunkach recydywy, o której mowa w art. 64 § 1 k.k. Stosownie

do treści ww. przepisu w warunkach, o których mowa powyżej działa ten, kto w ciągu 5 (pięciu) lat po odbyciu co najmniej 6 (sześciu) miesięcy kary pozbawienia wolności popełnia ponownie umyślne przestępstwo podobne, do przestępstwa, za które został skazany na ww. karę.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 11 stycznia 2010 roku (sprawa o sygn. III K 317/09) M. M. (1) został skazany na karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności łączącą wymierzone wobec niego jednostkowe kary pozbawienia wolności za występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. (jednego roku) oraz z art. 288 § 1 k.k. (sześciu miesięcy). W ww. wyroku Sąd warunkowo zawiesił wykonanie ww. kary, jednak później zarządził jej wykonanie. W dniu 30 grudnia 2015 roku po odbyciu połowy kary łącznej M. M. (1) został warunkowo zwolniony z jej odbywania.

Czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania oskarżony dopuścił się w dniu 25 czerwca 2018 roku, a zatem w ciągu 5 (pięciu) lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy, której odbywanie M. M.

(1) zakończył w dniu 30 grudnia 2015 roku. Jak wykazało prowadzone postępowanie oskarżony dopuścił się występku z art. 286 § 1 k.k. tj. doprowadzenia innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wskutek wprowadzenia jej w błąd. Przepięstwo, o którym mowa powyżej należy do kategorii przestępstw przeciwko mieniu, stanowi zatem przestępstwo podobne do występku z art. 279 § 1 k.k. oraz z art. 288 § 1 k.k., w rozumieniu art. 115 § 3 k.k. Mając zatem na uwadze, że oskarżony dopuścił się czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania w ciągu 5 (pięciu) lat po odbyciu kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za czyny z art. 279 § 1 k.k. oraz z art. 288 § 1 k.k., popełniając pierwszy z ww. czynów działał on w warunkach recydywy, o której mowa w art. 64 § 1 k.k.

Z powyższych względów w pkt. I wyroku Sąd uznał M. M. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona występkę z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i na ww. podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał oskarżonego.

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Punkt z wyroku odnoszący się

Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
M. M. (1)	I	I	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy jej wymiaru wynikające z art. 53 § 1 i 2 k.k.</p> <p>Stopień winy oskarżonego był znaczny. M. M. (1) dopuścił się czynu, który może zostać popełniony jedynie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że z jakichkolwiek powodów nie mógł zrozumieć znaczenia zarzucanego mu czynu ani pokierować swoim postępowaniem. Dodać należy, że M. M. (1) był już karany za przestępstwa przeciwko mieniu, jednak związane z powyższym konsekwencje w żaden sposób nie powstrzymały go od kolejnego postępowania sprzecznego z prawem.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu również był znaczny. Oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko mieniu, które w hierarchii dóbr chronionych przepisami Kodeksu karnego, znajduje się wysoko. M. M. (1) i osoby działające wspólnie i w porozumieniu z nim pozbawiły</p>

pokrzywdzonego mienia o wartości ponad 130.000 zł. Zgromadzenie ww. kwoty wymaga od wielu osób regularnego, wieloletniego oszczędzania. Dodać należy, że pokrzywdzony jest osobą starszą, mającą ograniczone możliwości zarobkowe, dlatego posiadanie ww. kwoty mogło okazać się bardzo istotne w razie pojawienia się problemów ze zdrowiem lub jakichkolwiek trudności życiowych pokrzywdzonego lub osób mu najbliższych. Działanie oskarżonego i współpracujących z nim osób opierało się na wykorzystaniu zaufania pokrzywdzonego do służb i osób odpowiedzialnych za porządek i bezpieczeństwo publicznie, tym samym niezależnie od straty materialnej mogło skutkować utratą zaufania J. G. (1) do wszelkich instytucji państwowych. Dodać należy, że przedmioty oddane przez pokrzywdzonego oskarżonego niezależnie od wartości materialnej, miały również wartość historyczną i sentymentalną. Jakkolwiek pokrzywdzony odzyskał ww. przedmioty, to w żadnym stopniu nie wynikało to z postawy oskarżonego i jest wyłącznie zasługą błyskawicznych działań funkcjonariuszy Policji.

Dodać należy, że oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, a zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach recydywy. Oznacza to, że M. M. (1) nie wyciągnął żadnych wniosków z dotychczasowego postępowania i na dzień wydania niniejszego orzeczenia nie wydaje się być osobą skłonną do refleksji nad dotychczasowym postępowaniem.

Jedyną okolicznością łagodzącą jest przyznanie się oskarżonego do winy, jednak należy zauważyć, że początkowo stanowisko M. M. (1) w ww. kwestii było odmienne. Ponadto oskarżony nie wyraził skruchy, chociaż kilkakrotnie ku temu sposobność.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności, jak również ustawowe zagrożenie karą, za czyn, którego dopuścił się oskarżony, zasadne jest wymierzenie mu kary pozbawienia wolności. W kwestii wymiaru kary Sąd uwzględnił fakt, że ostatecznie oskarżonemu nie udało się osiągnąć zamierzonego celu, tym samym pokrzywdzony nie poniósł straty w mieniu. Dodać należy, że M. M. (1) w związku z tymczasowym aresztowaniem był pozbawiony wolności przez okres ponad jedenastu miesięcy. Tym

samym w pewnym stopniu odczuł on dolegliwość wynikającą z popełnienia zarzucanego mu czynu. Dlatego też Sąd nie uwzględnił wniosku Prokuratora o wymierzenie M. M. (1) kary 3 (trzech) lat pozbawienia wolności. Nie usprawiedliwiający żaden sposób zachowania oskarżonego stwierdzić należy, że wymierzenie ww. kary oskarżonemu byłoby zbyt daleko idącą dolegliwością. Niemniej jednak wymierzenie M. M. (1) kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, o co wnioskował oskarżony i jego obrońca również nie jest zasadne. Jakkolwiek oskarżony był pozbawiony wolności w związku z tymczasowym aresztowaniem, to należy mieć na uwadze iż ww. środek zapobiegawczy nie stanowi kary, jest natomiast dolegliwością wynikającą z postawy oskarżonego prezentowanej w toku postępowania. Nie sposób zatem twierdzić, że fakt stosowania aresztu powinien mieć decydujący wpływ na wymiar kary. Wymierzenie kary z uwagi na konieczność zaliczenia na jej poczet tymczasowego aresztowania skutkowałoby natomiast tym, że wymiar kary biorąc pod uwagę okoliczności popełnienia czynu, byłby wyłącznie symboliczny. Dlatego też

			<p>Sąd uznał, że zasadne będzie wymierzenie M. M. (1) kary 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Sąd miał na uwadze, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Dlatego też na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. Sąd w pkt. I wyroku wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.</p> <p>Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze treść art. 33 § 3 k.k. Oskarżony osiąga niewielkie dochody, na jego utrzymaniu pozostaje dwójka małoletnich dzieci, a w związku z wymierzoną mu karą pozbawienia wolności w najbliższym czasie nie będzie miał możliwości wykonywania pracy zarobkowej.</p> <p>Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w pkt. I wyroku.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>M. M. (1)</p>	<p>II</p>	<p>II</p>	<p>Realizując dyrektywy ustawowe, na podstawie</p>

		<p>art. 63 § 1 k.k., Sąd na poczet orzeczonej w pkt. I wyroku kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. M. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 26 czerwca 2018 roku od godz. 09:50 do dnia 04 czerwca 2019 roku do godz. 17:00, przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.</p>
<p>1.inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Mając na uwadze, że pokrzywdzony odzyskał przedmioty wyłudzone od niego wskutek popełnienia czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania,</p>		

Sąd nie orzekał obowiązku naprawienia szkody.		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>Oskarżony w postępowaniu korzystał z pomocy obrońcy z urzędu w osobie adwokata K. R. (2). Adwokat była obecna na dwóch rozprawach, uczestniczyła również w postępowaniu przygotowawczym toczącym się w formie śledztwa. Z uwagi na powyższe mając na uwadze treść przepisów dotyczących wynagrodzenia obrońców z urzędu, Sąd na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. przyznał tytułem ww. wynagrodzenia na rzecz K. R. (2) kwotę 804 (ośmiolet czterech) złotych powiększoną o kwotę stawki podatku od towarów i usług.</p>	
IV	<p>Oskarżony skazany został na karę pozbawienia wolności oraz grzywnę. W związku z orzeczeniem pierwszej z ww. kar, M. M. (1) pozbawiony będzie możliwości wykonywania pracy zarobkowej. Mając dodatkowo na uwadze, że na utrzymaniu oskarżonego pozostają małoletnie dzieci, Sąd zwolnił M. M. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując</p>	

	poniesione wydatki na rachunek Skarbu Państwa.	
1.Podpis		